

Česká preventivní restrukturalizace – prvních deset otázek a (pokusů o) deset odpovědí

Dlouho očekávaný zákon o preventivní restrukturalizaci byl vyhlášen dne 22. září 2023 pod číslem 284/2023 Sb., a s ním související změnový zákon pod číslem 285/2023 Sb. Oba zákony nabývají účinnosti dnem následujícím po jejich vyhlášení, tedy 23. září 2023.

Oba zákony implementují „evropskou restrukturalizační směrnici“ č. 2019/1023, a přesto, že tak činí se zpožděním, je důležité nezapomínat na to při jejich výkladu. V oblasti práva korporálního financování jde v ČR o velmi unikátní situaci, kdy pro potřeby implementace směrnice EU vznikla „na zelené louce“ zcela nová právní úprava, jaká v českém právu dosud vůbec neexistovala.

Jaké otázky tato nová právní úprava vyvolává?

Jako obvykle, záleží hodně na tom, kdo se ptá – zda dlužník uvažující o použití nové právní úpravy, dlužníkův finanční věřitel, jehož existující pohledávky mohou být cílem dlužníkovy restrukturalizačního plánu, nebo dlužníkův „provozní“ věřitel (např. dodavatel či odběratel zboží nebo služeb), jehož smluvní práva mohou být zasažena ustanoveními nové právní úpravy.

V JŠK si klademe ohledně nové právní úpravy otázky ze všech těchto úhlů pohledu, jakož i z pohledu fungování celého systému úvěrových vztahů. Pro tuto publikaci jsme z nich vybrali deset, které se nám v tuto chvíli zdají nejzajímavější a doufáme, že budou zajímat i Vás.

1

Preventivní restrukturalizace je kolektivním procesem, kterým může být bez souhlasu všech dotčených věřitelů změněna výše či pořadí dlužníkových dluhů, aniž by dlužník ztratil kontrolu nad svým majetkem. Takový proces již máme upraven v insolvenčním řízení. Jak se insolvenční řízení změní v souvislosti se zavedením preventivní restrukturalizace?

Stručná odpověď zní: nijak významně. Změnový zákon („ZZ“) sice přináší dílčí změny insolvenčního zákona („IZ“) reagující na některá nová pravidla zavedená zákonem o preventivní restrukturalizaci („ZPR“), avšak k žádné celkové revizi insolvenčního práva v souvislosti s přijetím ZPR nedošlo.¹

Po účinnosti ZPR proto nastane právní stav, v němž dlužníku budou k řešení jedné a té samé ekonomické situace (netechnickými slovy můžeme mluvit o situaci, v níž dlužníku „hrozí úpadek“) k dispozici dva různé právní rámce – preventivní restrukturalizace podle ZPR a reorganizace podle IZ. Oba právní rámce se přitom v některých podstatných parametrech zásadně odlišují – příležitost k regulatorní arbitráži mezi oběma režimy v takové situaci nastává jaksí z definice.

Tato příležitost bude o to silnější, že nová právní úprava nijak nevyklučuje postupné použití (chceme-li „řetězení“) obou rámců. Dlužník, který neuspěje s pokusem o preventivní restrukturalizaci, nebude nijak omezen v použití institutu reorganizace podle IZ, a to ani tehdy, pokud jeho pokus o preventivní restrukturalizaci zahrnoval „násilný prvek“ moratoria podle ZPR. Uvážíme-li, že moratoria podle ZPR mohou teoreticky trvat až 12 měsíců (k tomu dále), a že v reorganizacích podle IZ zabere předložení plánu v průměru rovněž kolem 12 měsíců, přičemž po tuto dobu má dlužník zásadně dispoziční oprávnění a je chráněn „automatickým moratoriem“ podle § 109 IZ, není vyloučeno, že zavedení preventivní restrukturalizace povede k situacím, kdy dlužníci ve finančních potížích budou disponovat svým majetkem bez reálného disciplinujícího vlivu individuálního postihu ze strany věřitelů či kolektivního postihu konkursního typu po dobu blížící se v krajních případech dvěma letům.

Rozhodnutí zkonstruovat právní úpravu preventivní restrukturalizace tímto způsobem považujeme za pravděpodobně nejkontroverznější rozhodnutí, které Česká republika při implementaci evropské restrukturalizační směrnice („ERS“) učinila, a jsme velmi zvědaví na to, jak si restrukturalizační a insolvenční soudy s riziky z tohoto rozhodnutí plynoucími poradí.

Jak to nakonec dopadlo s daňovou úpravou prominutí dluhů v preventivní restrukturalizaci?

2

Ačkoli v Poslanecké sněmovně byl načten pozměňovací návrh k ZZ usilující o sjednocení daňového režimu prominutí dluhů v preventivní restrukturalizaci a v reorganizaci podle IZ, tento návrh nebyl přijat. Právní úprava preventivní restrukturalizace se tedy bude vyznačovat tím, že příjem vzniklý dlužníku prominutím dluhů na základě restrukturalizačního plánu nebude osvobozen od daně z příjmů.

I když takové řešení může samo o sobě vzbuzovat oprávněné pochybnosti, nelze popřít, že současně může zapůsobit jako jistá protiváha proti regulatorní arbitráži, o které jsme psali výše.

¹ Pro návrh takové revize srov. Richter, T., Chybějící restrukturalizační novela insolvenčního práva, listopad 2021, Blog CRI, k dispozici na <https://im.vse.cz/restrukturalizace-a-insolvence/blog/tomas-richter-o-chybejici-restrukturalizacni-novele-insolvenčního-práva/>

3

Komu tedy bude preventivní restrukturalizace reálně k dispozici?

Z formálního hlediska všem obchodním korporacím,² s výjimkou regulovaných korporací podnikajících – všeobecně řečeno – ve finančních službách. ZPR nezavádí žádný velikostní test podobný tomu, jaký platí v reorganizaci podle IZ (a zavedení takového testu by patrně tak jako tak nebylo v souladu s ERS).

Podmínkou pro použití preventivní restrukturalizace je určitá minimální míra finančního distresu, kterou však ZPR definuje relativně vágně a nepředepisuje ani žádné přesné časové období, v němž se reálnost rizika budoucího úpadku, o němž v tomto vstupním testu jde, má posuzovat. Není-li tedy dlužník v úpadku pro platební neschopnost,³ lze obecně říci, že preventivní restrukturalizace bude k dispozici všem speciálně neregulovaným korporačním dlužníkům.

Současně je však třeba dodat, že v obchodní realitě půjde jen o takové dlužníky, kteří budou nejen schopni zvládnout složitost použití celého restrukturalizačního rámce, ale budou také schopni své podnikání a náklady na restrukturalizaci průběžně financovat, a to včetně placení průběžných finančních nákladů. V preventivní restrukturalizaci totiž neplatí nic takového, jako insolvenční pravidlo, podle kterého se od určitého okamžiku nemusejí platit „staré dluhy“ či jejich příslušenství. Dlužník, který bude chtít provést preventivní restrukturalizaci, tedy bude muset být až do přijetí restrukturalizačního plánu plně likvidní.

A proč by měl plně likvidní dlužník chtít použít formalizovaný soudní proces, jakým je preventivní restrukturalizace?

4

To je výborná otázka, a to zejména v tuzemských reáliích, v nichž publikovaný výzkum opakovaně ukazuje, že dlužníci, ohledně nichž je v ČR zahajováno insolvenční řízení, často vykazují znaky silného finančního distresu (ne-li úpadku) již po léta před prvním procesním úkonem v tomto směru.⁴

Předpokládáme, že i poctivě jednající a kompetentně finančně řízený korporační dlužník (tzn. dlužník stále plně likvidní v momentu, kdy zvažuje použití rámce pro preventivní restrukturalizaci) může nového právního rámce využít v principu ve dvou případech.

Zprvte tehdy, kdy je sice schopen dohodnout se o potřebných neformálních změnách s většinou věřitelů, jejichž pohledávky potřebuje restrukturalizovat, avšak nikoli se všemi. Pro překonání takové stavu „hold-outu“ je ostatně celý rámec především určen. Zadruhé pak může též nastat situace, že takový dlužník bude – u vědomí existence nového právního rámce – se svými věřiteli vyjednávat příliš agresivně, a k použití preventivní restrukturalizace nakonec tímto pokerem „donutí sám sebe.“ Zatímco doposud se o neformálních restrukturalizacích vyjednávalo „na pozadí“ hrozby použití insolvenčního řízení, po účinnosti ZPR se tato hra logicky posune na jakousi „meta úroveň“ – neformální jednání budou vedena na pozadí možnosti použít preventivní restrukturalizaci, na kterou může – v důsledku výše popsaného implementačního rozhodnutí České republiky – navázat ještě pokus o reorganizaci v rámci insolvenčního řízení. Ze stejného strategického pohledu na věc také lze očekávat, že zejména systémoví finanční věřitelé budou chtít jasně „vykolíkovat nové hřiště“, a vyjednávací očekávání stran se tedy jednoduše nemusejí „potkat“, a to především v prvním období po účinnosti nové právní úpravy, kdy se bude na úvěrovém trhu hledat nový rovnovážný stav.

²A to nejen tuzemským, ale i zahraničním, v závislosti na umístění jejich střediska hlavních zájmů.

³Což je dle ZPR „horní limit“ finančního distresu, za nímž rámec preventivní restrukturalizace již dlužníku k dispozici nebude.

⁴Srov. např. Kuděj, M., Analýza insolvenčních návrhů v roce 2022, únor 2023, Blog CRI, k dispozici na <https://im.vse.cz/restrukturalizace-a-insolvence/blog/analiza-insolvencnich-navrhu-v-roce-2022/>

5

Na jakou ochranu před věřiteli se dlužník může v preventivní restrukturalizaci spolehnout? Jinými slovy řečeno: čím může dlužník svým věřitelům při vyjednávání „hrozit“?

ZPR dává dlužníku k dispozici dva ochranné nástroje – tzv. všeobecné moratorium, a moratorium individuální. V obou případech jde o moratoria nařizovaná restrukturalizačním soudem, tedy nikoli moratoria fungující automaticky ze zákona.

Všeobecné moratorium má v principu účinky známé z „automatického moratoria“ podle § 109 IZ, tedy brání věřitelům v individuálním vymáhání jejich pohledávek. Avšak nejen to: nařízení všeobecného moratoria podle ZPR dále způsobuje též účinky známé již ze soudních moratorií podle § 115 a násl. IZ – v zásadě zabráňuje dlužníkovým protistranám v ukončení či přerušení plnění běžících smluvních vztahů s dlužníkem a ve využití smluvních ujednání, která by je k takovém přerušení či jednostranné modifikaci vzájemných práv opravňovala. K použití všeobecného moratoria se *a priori* nevyžaduje žádný věřitelský konsensus, ovšem jeho prodloužení nad základní, tříměsíční trvání je možné jen se souhlasem většiny dotčených stran (počítané podle výše jejich pohledávek); na základě návrhu většiny dotčených stran (počítané podle výše jejich pohledávek) restrukturalizační soud již nařízené všeobecné moratorium zruší. Mezi povinnými informacemi, jimiž musí být návrh na všeobecné moratorium doložen, je i výkaz likvidity osvědčující velikost případné mezery krytí, což je podstatné pro posouzení otázky platební schopnosti dlužníka. Návrh na všeobecné moratorium je možno podat teprve po zahájení preventivní restrukturalizace – tedy po okamžiku, k němuž ZPR připíná povinnost definovat okruh stran, jejichž práva mají být restrukturalizací dotčena, a předložit takto definovaným stranám a restrukturalizačnímu soudu další informace, které musejí být obsaženy v tzv. sanačním projektu (k tomu dále).

Ačkoli je označováno za „všeobecné“, nemusí se toto moratorium vztahovat na všechny dlužníkovy věřitele, ale pouze na jejich některé, obecně vymezené kategorie či skupiny.

Vedle všeobecného moratoria bude dlužníku k dispozici i moratorium individuální. Takové moratorium, účinné pouze vůči určitému věřiteli, lze navrhnout a nařídit i před zahájením preventivní restrukturalizace – v takovém případě je třeba preventivní restrukturalizaci zahájit (a tedy mj. vypracovat sanační projekt) do 30 dnů od jeho vyhlášení. Význam individuálního moratoria bude nicméně limitován tím, že toto moratorium je možno použít nejvýše proti třem věřitelům.

Jaká sebeomezení bude dlužník muset akceptovat „výměnou“ za tuto ochranu před věřiteli?

Není jich mnoho. Kromě obecně formulovaných pravidel o omezení nakládání s dlužníkovým majetkem (jejichž praktický význam pro ochranu věřitelů bude omezený) platí, že dlužníku zůstává v celé preventivní restrukturalizaci plné dispoziční právo k jeho majetku, nenařídí-li restrukturalizační soud omezení specifická. Celkové zbavení dispozičních práv však dlužníku hrozit nebude.

Hlavním „nákladem“ použití všeobecného moratoria tak bude z dlužníkovy pohledu především publicita, již se celému procesu dostane zveřejněním rozhodnutí o nařízení všeobecného moratoria v restrukturalizačním rejstříku, běh maximálních lhůt pro trvání moratoria stanovených zákonem, a potenciálně též ustanovení restrukturalizačního správce, jehož náklady dlužník ponese (ten však bude při moratoriu jmenován jen v případě, že restrukturalizační soud bude takové jmenování považovat za nezbytné pro účely ochrany zájmů věřitelů).

6

ZPR také obsahuje určitá pravidla chránící pořadí pohledávek dotčených věřitelů (zejména pokud jde o zajištění věřitele a riziko eroze jejich zajištění po dobu trvání moratoria, a dále pokud jde o provozní věřitele a jejich pohledávky z pokračujících smluv s dlužníkem), tato pravidla však konec konců spíše alokují dopady rizika dlužníkovy restrukturalizačního pokusu mezi jednotlivé věřitele, než aby chránila věřitele jako celek.

7

K čemu tedy celý proces směřuje – ať již s moratorií nebo bez nich?

Celá nová právní úprava má fungovat jako rámec k dosažení vícestranné dohody o potřebné úpravě dlužníkovy kapitálové struktury (a případně o dalších restrukturalizačních opatřeních).

Podobně jako v reorganizaci podle IZ bude tato dohoda vtělena do písemnosti označované jako „plán“ – zde restrukturalizační plán. Podobně jako v reorganizaci podle IZ se k přijetí plánu nevyžaduje stoprocentní konsensus všech dotčených stran, ale postačí majoritní konsensus vytvářený ve skupinách, jež jsou definovány plánem samotným. Podobně jako v reorganizaci podle IZ se k účinnosti plánu bude (zpravidla) vyžadovat souhlas soudu. A podobně jako v reorganizaci podle IZ bude soud i v preventivní restrukturalizaci moci za určitých okolností nahradit nesouhlas některé skupiny dotčených stran svým vlastním rozhodnutím.

Oproti reorganizaci však bude preventivní restrukturalizace v těchto ohledech vykazovat i řadu odlišností.

Především, zatímco v reorganizaci podle IZ není až do předložení reorganizačního plánu (tedy po mnoho měsíců od zahájení řízení) zpravidla bohužel vůbec jasné, jakým způsobem se dlužník hodlá reorganizovat, a to ani pokud jde o stranu pasiv, ani o stranu aktiv, zamýšlená preventivní restrukturalizace by měla být již od samého začátku v zásadních parametrech definována v tzv. sanačním projektu, který by měl vymezit vše, co je pro další průběh restrukturalizace podstatné, včetně práv, jež mají být dotčena. Toto vymezení bude v dalším průběhu řízení pro dlužníka do velké míry závazné.

Samotný restrukturalizační plán se především nutně nemusí týkat všech věřitelů – dlužník jej bude moci sestavit s velkou mírou diskrece a některé věřitele potenciálně ponechat jako nedotčené zcela mimo plán.⁵ Zatímco pro tvorbu skupin věřitelů platí pravidla dosti podobná reorganizaci podle IZ, uvnitř skupin se budou vyžadovat pro schválení plánu jiné většiny hlasů.⁶

Souhlas restrukturalizačního soudu se bude vyžadovat vždy, bude-li se restrukturalizační plán dotýkat práv strany, která s tím nesouhlasí – což pro praktické účely bude znamenat takřka vždy; v opačném případě by nebylo třeba nástroj preventivní restrukturalizace vůbec použít. Při potvrzování plánu soud přezkoumá, podobně jako v reorganizaci, mj. legalitu a poctivost plánu, nebo test nejlepšího zájmu věřitelů. Spory o naplnění či nenaplnění tohoto testu⁷ však bude dlužník moci za určitých okolností vyloučit do samostatného sporného řízení, složí-li pro případ svého neúspěchu ve sporu u restrukturalizačního správce dostatečnou hotovostní rezervu a nepřesáhne-li objem pohledávek věřitelů namítajících nesplnění testu nejlepšího zájmu předepsané procento celkové výše dotčených pohledávek.

Nahrazení nesouhlasu skupiny soudem bude možné za podmínek odlišných od podmínek pro nahrazení nesouhlasu skupiny v reorganizaci podle IZ, a to především pokud jde o nesouhlas skupiny nezajištěných

⁵Sporné pohledávky pak do restrukturalizačního plánu nebude možno zařadit vůbec. Pro ověření spornosti pohledávek předepisuje ZPR zvláštní dílčí procesní postup tzv. předběžného přezkumu spornosti pohledávky. Klíčovou roli v něm bude hrát restrukturalizační správce.

⁶Většina podle výše pohledávek se požaduje vyšší – tříčtvrtinová, zatímco většina podle hlav se nepožaduje.

⁷V ZPR formulovaného jako test, zda nesouhlasící dotčený věřitel na tom nebude podle restrukturalizačního plánu hůře, než v případném insolvenčním řízení.

věřitelů⁸. U restrukturalizačních opatření zasahujících do dlužníkovy základního kapitálu⁹ nepostačí k jejich přijetí rozhodnutí o restrukturalizačním plánu, ale vedle něj se bude vyžadovat též rozhodnutí valné hromady. Příslušná blokační menšina společníků bude tedy mít vůči restrukturalizačnímu plánu navrhuujícímu taková opatření *de facto* právo veta.¹⁰ S výše uvedenou výhradou bude moci restrukturalizační plán stanovit v podstatě veškerá myslitelná restrukturalizační opatření, a to na straně pasiv, na straně aktiv, i v provozu dlužníkovy závodu.

Jakým procesem bude restrukturalizační plán přijímán a potvrzován?

8

Dlužník bude muset restrukturalizační plán předložit dotčeným stranám k hlasování nejpozději do šesti měsíců od zahájení preventivní restrukturalizace. Podobně jako v reorganizaci podle IZ budou o plánu hlasovat dotčené strany buďto na schůzi nebo mimo ni, případně kombinací obou způsobů.¹¹ Schůzi dotčených stran ovšem neorganizuje restrukturalizační soud, ale sám dlužník, přičemž výsledek jejího rozhodnutí bude osvědčovat notář nebo restrukturalizační správce.

Restrukturalizačnímu soudu předloží dlužník plán k potvrzení nejpozději do 15 dnů po skončení hlasování o plánu. Podstatnou odlišností oproti procesu soudního potvrzování reorganizačního plánu je mj. procesní koncentrace podávání námitek dotčených stran proti restrukturalizačnímu plánu. Dotčené strany, které hlasovaly proti přijetí plánu, budou mít k podání námitek proti potvrzení plánu soudem lhůtu 15 dnů poté, co jim restrukturalizační soud doručí dlužníkovu návrh na potvrzení plánu. K později podaným námitkám se nebude přihlížet, a to ani v odvolacím řízení.

Odvolání proti rozhodnutí o návrhu na potvrzení restrukturalizačního plánu zásadně nebude mít odkladné účinky; výjimky budou platit pro případy, kdy restrukturalizační soud vyhověl žádosti odvolatele – dotčené strany, která podala proti plánu námitku a navrhla, aby soud odložil účinnost konkrétních restrukturalizačních opatření do doby nabytí právní moci rozhodnutí o potvrzení restrukturalizačního plánu. Podobně jako v reorganizaci má odvolací soud povinnost rozhodnout o odvolání do dvou měsíců.

9

Co se bude dít, pokud dlužníkův restrukturalizační pokus neuspěje?

Ustanovení ZPR o neúspěšném skončení restrukturalizace a o rozhodování soudu o zrušení restrukturalizačního plánu patří k těm méně srozumitelným částem nové právní úpravy. Z procesního hlediska zde očekáváme dosti zmatků a překvapení.

Z hmotněprávního hlediska je však nepochybné, že důsledky soudního rozhodnutí o zrušení restrukturalizačního plánu jsou odlišné, než jaké pro obdobnou situaci předpokládá v reorganizaci IZ – výhody poskytnuté restrukturalizačním plánem dlužníku pozbývají v takovém případě účinnosti a práva dotčená restrukturalizačním plánem se zásadně navracejí do původního stavu. Jde tedy o úpravu principálně spíše obdobnou vyrovnání podle zákona o konkursu a vyrovnání, než reorganizaci podle IZ.

⁸Podrobnosti by přesáhly rámec této stručné publikace, budeme se jim ale pravděpodobně věnovat zvlášť, a to již proto, že řešení přijaté v ZPR ve vztahu k nezajištěným skupinám je v rámci EU velmi originální.

⁹Případně též u jiných opatření, k nimž se dle zákona nebo (i jen dle) dlužníkových stanov vyžaduje rozhodnutí valné hromady.

¹⁰Stojí za to poznamenat, že toho řešení nemusí být v souladu s ERS, která po členských státech vyžaduje, aby zajistili, že společníci nebudou schopni preventivní restrukturalizaci nepřiměřeně blokovat.

¹¹V úvahu přichází také uzavření dohody o přijetí restrukturalizačního plánu.

Jak bude celý rámec fungovat z hlediska procesního?

10

Na to jsme sami velmi zvědaví! ZZ se podle našeho názoru dosti diskutabilně rozhodl vůbec nevyužít „procesní architektury“ insolvenčního řízení, která by se svou zásadně kolektivní povahou na preventivní restrukturalizaci z povahy věci dobře hodila, a jejíž současný stav je výsledkem více než třicetiletého (a společensky velmi nákladného) historického vývoje.

Procesním „podvozkem“ řízení o preventivní restrukturalizaci bude podle ZZ zákon o zvláštních řízeních soudních. Ten ovšem na kontradiktorní procesní situace zahrnující stovky či tisíce stran není nijak rozumně uzpůsoben, a navíc pravidla jeho obecné části se nám ve své většině zdají být spíše v rozporu než v souladu s dílčími procesními předpisy obsaženými v části třetí, hlavě I. ZPR. Celá procesní úprava je navíc komplikována velmi kuriozní konstrukcí, podle které dotčené strany v zásadě nejsou považovány za účastníky restrukturalizačního řízení. V čistě procesní rovině nového rámce pro preventivní restrukturalizaci tedy očekáváme řadu překvapení, a obáváme se, že často nebudou příjemná.

Jedna procesní nepříjemnost je ovšem zjevná již nyní. Ačkoli ZPR předpokládá existenci restrukturalizačního rejstříku, tento rejstřík neexistuje a není dokonce znám ani žádný časový horizont, v němž by měl být spuštěn. Stejně tak neexistuje platforma pro elektronické vedení a používání restrukturalizačních soudních spisů. Nový právní rámec tak bude spuštěn do improvizované úpravy, v níž písemnosti, jejichž zveřejnění ZPR vyžaduje, budou vyvěšovány na úředních deskách restrukturalizačních soudů (!) a posléze v obchodním rejstříku,¹² zatímco své procesní právo nahlížet do restrukturalizačních spisů budou stovky (či potenciálně tisíce) dotčených věřitelů vykonávat fyzickým nahlížením do papírových spisů u krajských soudů po celé České republice. Z hlediska uživatelského komfortu tedy ZPR vrací české věřitele i dlužníky do světa zákona o konkursu a vyrovnání, tedy před 1. leden 2008. To je opravdu pozoruhodný, a velmi smutný, výsledek implementačního projektu, který České republice zabral déle než čtyři roky. Výše popsané provizorium bylo navíc do ZPR zařazeno bez přechodného ustanovení či jiného časového limitu, takže nám nezbývá než jen doufat, že se z něj nestane řešení konečné.

Doufáme, že výše položené otázky a naše pokusy o odpovědi na ně pro Vás byly inspirativní. Pokud Vás napadnou otázky další, nebo pokud Vás napadají odlišné odpovědi, budeme velmi rádi, když se nám do JŠK ozvete.

S přáním hezkého dne

JŠK Restrukturalizační tým

Tomáš Richter	Tomas.Richter@JSK.cz	+420 226 227 644
Patrik Müller	Patrik.Muller@JSK.cz	+420 226 227 630
Hana Císlarová	Hana.Cislerova@JSK.cz	+420 226 227 656
Tomáš Král	Tomas.Kral@JSK.cz	+420 226 227 661
Dominik Špaček	Dominik.Spacek@JSK.cz	+420 226 227 655

© JŠK, advokátní kancelář s.r.o., 2023

Osvětový materiál: kopírujte, množte a šířte bez omezení, jen vždy prosím zmiňte JŠK. Jedná se pouze o zjednodušený přehled, který nelze považovat za právní poradenství. Uživatelům doporučujeme vyhledat profesionální právní pomoc před tím, než přijmou jakékoliv rozhodnutí ve vztahu k záležitostem popsáním v tomto dokumentu.

¹² Což ale zjevně nepřichází v úvahu u dlužníků inkorporovaných v zahraničí.